

Benner af vor Grundlov, men jeg kan ikke nægte, at jeg ikke deler denne Mening. Jeg har hørt, for noget over et Aar siden, den ærede Finantsminister sige, at han ikke var nogen Ven af vor Grundlov, men at han derimod var en Ven af den engelske Forfatning. Jeg er ogsaa en Ven af den engelske Forfatning, men jeg er tillige en uforanderlig og bestemt Ven af den danske Grundlov, skjøndt jeg ikke har været med at vedtage den. Naar man hører et saadant Udtryk af en vigtig Minister, at han ikke er en Ven af den Grundlov, hvis Bogter han skal være, saa mener jeg, at naar tillige alle de senere Gjæringer tyde bestemt i den samme Retning, saa ere vi berettigede til at antage, at Ministrene just ikke ere overordentlig store Benner af den Forfatning, som vi nu have, og, om der ikke var andre Kjendsgjæringer derfor, saa tyder deres nye Forslag til en Grundlov paa, at de ikke ere Benner af den nærværende. Jeg anfører dette som en Sag, som Thinget vistnok har overvejet og fremdeles vil overveie. Jeg troer, at det Forslag, som nu er blevet omtalt, har den Fordeel, at det mere nærmer sig til hvad vi besluttede den 12te October, og derfor tillader jeg mig ogsaa at anbefale det.

Lindberg: Fra første Dieblil af, at denne Sag har været til Behandling her i Salen, har det været min Anskuelse og fulde Overbeviisning, at det var Folkets og Folke-repræsentationens fuldkomne Ret at forlange en saadan Deeltagelse i Afgjørelsen af, hvorledes Fællesforfatningen skal blive, at den maatte forelægges os til Behandling og Vedtagelse, og jeg har ikke ved Alt det, som jeg fra forskjellige Sider her i Salen har hørt, nogenstunde kunnet overbevise mig om, at jeg i dette Stykke var vildfarende. Jeg skal tillade mig at erindre om, hvad jeg allerede i et tidligere Møde har gjort opmærksom paa, at den forrige høitagtede Premierminister, udtrykkeligt som Premierminister, og altsaa paa Regjeringens Vegne, havde erklæret sig i den Retning, og jeg tillod mig dengang at oplæse af Folkethings-Tidenden nogle Uttringer af ham, og jeg maa nu udbede mig den ærede Formands Tilladelse til at føie dertil nogle Uttringer, som ere udtalte i Landsthinget af

den samme høitagtede daværende Premierminister i Anledning af en Interpellation, den 2den Februar 1852, altsaa ganske saa Dage, efterat den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar var udkommen. Disse Uttringer ere følgende: „Der er Spørgsmaal om, hvorledes skal nu denne Fællesforfatning være? Og derpaa vil jeg svare, at jeg vilde være meget glad, hvis jeg kunde meddele Thinget det; men Hs. Maj. Kongens Regjering troer sandelig, at Diebliffet endnu ikke er forhaanden til at skrive denne Forfatning. At derimod denne Forfatning vil blive given paa **forfatningsmæssig Maade**, og navnlig ogsaa **med Folkethingets fulde Medvirkning**, anseer jeg for at være givet i **Ordene**“. Altsaa er det saaledes udtrykkeligt udtalt som Ministeriets Betragtning af Sagen, at Fællesforfatningen skal forelægges den danske Rigsdag, og jeg kan ikke formode Andet, end at det ogsaa saaledes vil skee under de fortsatte Forhandlinger, og jeg er overbevist om, at idetmindste den 3die Rigsdag, som skal have den endelige Afgjørelse, udtrykkeligt vil forlange at faae en saadan Indflydelse paa Fællesforfatningen. Det er tillige ganske vist, at en stor Deel af det danske Folk den Dag i Dag betragter Sagen fra samme Side. Det er indkommet ikke saa ganske saa Andragender til den danske Rigsdag, som alle gaae i den Retning, at de opfordre Medlemmerne i Thinget til at holde paa den danske Grundlov, og der er i enkelte endogsaa udtrykkeligt udtalt det Dnske, at der skal sørges for, at Rigsdage saae Indflydelse paa Fællesforfatningens Bestaaenhed; og jeg anslaaer rimeligviis ikke Antallet af saadanne Underkrifter for at være for stort, naar jeg angiver det til 7,000, medens der ikke er indkommet een eneste Uttring fra Folkets Side, som berettiger os til at troe, at der er noget Dnske i Folket om, at vi skulle lade være at gjøre en saadan Forbring gjældende, eller at vi skulle slaae os til Ro med at behandle Sagen saaledes, som det fra Ministeriets Side ønskes. Vil man nu ikke lægge synnerlig Vægt paa saadanne Adresser, saa maa det dog have Noget at betyde, naar der ikke yttres det Mindste i modsat